

HUMAN RIGHTS IN ASIA-PACIFIC: REVIEW OF 2019

30. ledna 2020 Index: ASA 11/1354/2020

AFGHÁNISTÁN

Afghánská islámská republika

Hlava státu a vlády: **Muhammad Ashraf Ghani**

Civilní obyvatelstvo snášelo zločiny podle mezinárodního práva, porušování lidských práv a zneužívání v důsledku přetrvávajícího konfliktu. Násilí související s konfliktem vedlo k tisícům úmrtí a zranění a k vysídlení stovek tisíců osob. Mezinárodní trestní soud (ICC) rozhodl, aby se válečné zločiny a zločiny spáchané proti lidskosti nevyšetřovaly, ale rozhodnutí je v současné době předmětem odvolání. Obránci lidských práv byli zastrašováni, ohrožováni, zadržováni a zabíjeni. Evropské a sousední země nadále nuceně vracely afghánské žadatele o azyl a uprchlíky. Na pohlaví založené násilí páchané na ženách a dívkách přetrvávalo v důsledku slabého právního státu a existence škodlivých tradičních a kulturních praktik. Pro novináře bylo stále obtížnější pracovat a čelili represálím od ozbrojených skupin, státních úředníků a bezpečnostních sil. Talibanem a jinými ozbrojenými skupinami bylo zabito nejméně pět novinářů.

Ozbrojený konflikt

Podle Asistenční mise OSN v Afghánistánu (UNAMA) v prvních devíti měsících roku 2019 bylo zabito 2 563 civilistů a zraněno 5 676 osob. Samotný červenec byl nejsmrtelnějším měsícem v poslední dekádě konfliktu. Nejvyšší počet civilních obětí v roce 2019 byl způsoben útoky zahrnujícími improvizovaná výbušná zařízení rozmístěná „protivládními elementy“. Došlo ke zvýšení obětí způsobených leteckými a pátracími operacemi prováděnými „pro-vládními“ silami.

Zločiny podle mezinárodního práva a zneužívání ozbrojenými skupinami

Taliban neoprávněně zabíjel a zraňoval civilisty, včetně v nerozlišujících útocích; Provincie Khorasan islámského státu (IS-K) úmyslně zacílila na civilisty v útocích proti šíitským komunitám a etnické skupině Hazara - které většinou následují šíitskou sektu islámu. V srpnu, sebevražedným bombovým útokem IS-K na svatbě v Kábulu bylo zabito nejméně 63 a zraněno více než 200 civilistů. Taliban se přihlásil k zabítí nejméně 14 lidí, hlavně civilistů a zranění 145 osob v sebevražedném bombovém útoku před policejní stanicí v převážně šíitském sídlišti v západním Kábulu.

Trestné činy podle mezinárodního práva a zneužívání provládními silami

Podle počtů UNAMA za prvních devět měsíců v roce byla pro-vláda odpovědná za 1 149 mrtvých a 1 199 zraněných. Obvinění z úmyslných protiprávních zabíjení, včetně možných mimosoudních poprav, zvláštními silami, které operovaly pod Národním ředitelstvím bezpečnosti a afghánskou milicí vycvičenou CIA, zůstaly nevyšetřovány. Letecké útoky byly ojedinělou *nejvyšší příčinou* úmrtí civilistů.

Mezinárodní spravedlnost

V dubnu, Senát přípravného řízení ICC rozhodl neautorizovat (nepovolit) vyšetřování zločinů podle mezinárodního práva, vykonaných během posledních 18 let. Rozhodnutí přišlo v dubnu 2019, několik dní poté, co USA revokovaly vízum hlavní prokurátorky do USA, kam měla cestovat za účelem vyšetřování zločinů spáchaných v Afghánistánu, z nichž některé údajně zahrnovaly americké síly. Soudci ICC prohlašovali, že jejich rozhodnutí bylo ovlivněno vyhlídkou vyšetřovatelů, musejícími zabývat se náročnými vyšetřováními, a také nedostatkem připravenosti státní spolupráce a rozpočtovými omezeními. Dne 17. září Senát přípravného řízení II schválil žádost prokurátora ICC o odvolání proti rozhodnutí Senátu přípravného řízení.

Obránci lidských práv

Obránci lidských práv byli napadáni státními i nestátními aktéry. Čelili zastrašování, obtěžování, zadržování a dokonce smrti. Opatření na ochranu obránců lidských práv byla nedostatečná a jejich zneužití (porušování) bylo zřídka vyšetřováno. V září, Taliban unesl a zastřelil Abdula Samada Amiriho z afghánské Nezávislé komise pro lidská práva. Do konce roku nebyl nikdo volán k odpovědnosti za zabití, které se rovnalo válečnému zločinu. V listopadu byli Národním ředitelstvím pro bezpečnost (NDS) svévolně zadrženi dva významní obránci lidských práv za odhalení existence skupiny pedofilů v provincii Logar a více než 100 videí údajného zneužití. Obhájci lidských práv žen byli i nadále vystaveni mimořádnému riziku hrozeb a zastrašování ze strany státních i nestátních aktérů v Afghánistánu.

V červenci vláda obnovila mandát Nezávislé afghánské komise pro lidská práva a jmenovala devět nových komisařů, včetně nového předsedy.

Uprchlíci a interně vysídlené osoby

Podle Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) bylo v roce 2019 násilně vráceno půl milionu Afghánců ze sousedních zemí, z toho více než 476 000 ze samotného Íránu. Tisíce afghánských žadatelů o azyl byly také násilně vráceny z Evropy, a to buď na základě dohody Evropské unie o společné cestě vpřed, nebo na základě dvoustranných dohod s afghánskou vládou. Turecká vláda také do září násilně vrátila do Afghánistánu 19 000 lidí, uprostřed zpráv o zadržování afghánských žadatelů o azyl v zadržovacích střediscích.

Po jejich návratu bylo mnoho Afghánců vystaveno obnoveným hrozbám a násilí ze strany ozbrojených skupin a místních milic, kterým se snažili utéct.

V květnu, íránský náměstek ministra zahraničí hrozil násilným vrácením všech afghánských uprchlíků ze země, pokud Spojenými státy americkými budou nadále uvaleny na Írán hospodářské sankce.

Násilí páchané na ženách a dívkách

Afghánské ženy a dívky nadále čelily násilí na základě pohlaví v celé zemi, zejména v oblastech pod kontrolou Talibanu. Incidents násilí na ženách jsou považovány za výrazně nedostatečně hlášené. Tam, kde byly hlášeny, často k vyšetřování nedošlo, nebo byl na oběti vyvíjen nátlak, aby stáhly své stížnosti, nebo se k řešení stížností použila mediace (smír) mimo právní rámec a bez ochrany lidských práv. Pachatelé útoků, mezi něž patřilo bití a zabíjení, mučení nebo jiné špatné zacházení, tělesné tresty vůči ženám za sex mimo manželství, se i nadále těšili beztrestnosti.

Taliban v oblastech pod jeho kontrolou pokračoval v provádění středověkého trestání žen a dívek, které zahrnovalo ukamenování k smrti a zastřelení žen a dívek. Na druhé straně vláda nedokáže zřídit soudní a stíhací jednotky pro Odstranění násilí na ženách ve všech 34 provinciích.

Ženy tvoří 27 procent dolní komory parlamentu. Ženy jsou také součástí vlády a provinčních rad. Ženy jsou však podstatně vyloučeny z politické arény na nižší, než celostátní úrovni. Mezi 18 lidmi, kteří kandidovali na předsednictví ve volbách v září, nebyly žádné ženy.

Svoboda projevu a sdružování

Práva na svobodu projevu a sdružování byla přísně omezena. Pro novináře je stále obtížnější pracovat volně a bez represálií. Desítky novinářů byly napadeny bezpečnostními silami a příslušníky ozbrojených skupin. Během roku bylo zastřeleno deset novinářů neznámými ozbrojenci a někteří byli uneseni ozbrojenými skupinami. V lednu byl novinář Javid Noori napaden a zabit členy Talibanu a v únoru byli další dva zastřeleni v rozhlasové stanici v provincii Takhar neznámými ozbrojenci. Jiní byli bití, ohrožováni, zastrašováni a pronásledováni státními činiteli bezpečnostních sil a příslušníky ozbrojených skupin. Úřady zřídka vyšetřovaly hrozby a útoky proti novinářům.

¹ Afghánistán - bezbranní obránci: Afghánistánská komunita pro lidská práva pod útokem (ASA 11/0844/2019))

² Afghánistán: Zabití obránce lidských práv je válečný zločin (zprávy z 5. září))

³Afghánistán: Zpravodajská agentura musí propustit obránce lidských práv, kteří vystavili pedofilní prsten, <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/11/afghanistan-release-hrds-now/>

⁴ Nai podporující otevřená média v Afghánistánu, <https://nai.org.af/50-decrement-in-media-staffs-assassination-in-afghanistan-in-2019/>

V dubnu byli dva podezřelí odsouzeni k trestu smrti za vraždu novináře Kabula News Abdula Manana Arghanda v roce 2018.

V červnu Taliban prohlásil, že novináři a pracovníci médií jsou legitimním vojenským cílem, pokud neuposlechli rozkazů skupiny přestat vysílat prohlášení proti Talibanu. V srpnu vydali prohlášení na webové stránce „Hlas Džihádu“, v němž varovali lidi, aby se během prezidentských voleb vyhýbali shromážděním volební kampaně, a vydali hrozbu násilí každému, kdo neuposlechl.

Práva dětí

Přestože v roce 2018 byl vynucen (prosazen) revidovaný Trestní zákoník, který zakazuje a kriminalizuje nábor a používání dětí ozbrojenými silami a kriminalizuje „bacha bazi“, jehož škodlivé praktiky zahrnují sexuální zneužívání chlapců, existují důkazy o tom, že bezpečnostní síly pokračovaly v náboru dětských vojáků a že vláda nedokáže chránit oběti „bacha bazi“ (sexuální vztahy mezi staršími muži a mladšími dospívajícími muži nebo chlapci). Nebyly podniknuty žádné kroky k vymýcení dětského manželství. Chudoba, nedostatek rodinné nebo dětské práce zajišťující obživu celé rodině přiměly děti, aby pracovaly na ulicích v Kábulu a dalších městech. Vláda neposkytuje dostatečnou ochranu a podporu.

Dodávka služeb, chudoba a tradiční spravedlnost

Odhaduje se, že 55 procent populace žije pod hranicí chudoby a přístup lidí k základní a nezbytné zdravotní péči, vzdělání a čisté vodě je omezený. Navzdory omezenému přístupu veřejnosti k základní a nezbytné zdravotní péči, v dubnu Taliban nestydatě (ohavně) oznámil „zákaz“ činnosti Mezinárodního výboru Červeného kříže (ICRC) a Světových zdravotnických organizací (WHO) ve svých kontrolovaných oblastech. Skupina však zákaz v září revokovala. V zemi se nadále uplatňovaly tradiční a neformální formy spravedlnosti, což je v rozporu se zásadou právního státu, standardů lidských práv a afghánských zákonů.

ČÍNA

Čínská lidová republika

Hlava státu: Xi Jinping

Vedoucí vlády: Li Keqiang

Situace v oblasti lidských práv byla i nadále poznamenána systematickým zásahem proti disentu. Soudní systém zůstal sužován nespravedlivými procesy a mučením a jiným špatným zacházením v zadržení. Čína stále klasifikovala informace o jejím rozsáhlém používání trestu smrti jako státní tajemství.

Represe prováděné pod rouškou „anti-separatismu“ nebo „boje proti terorismu“ byly nadále obzvláště závažné v autonomní oblasti Sin-ťiang (Xinjiang) a v tibetských oblastech (Tibet). Úřady podrobily Ujgury, Kazachy a další převážně muslimské etnické skupiny v Sin-ťiangu intruzivnímu dohledu, svévolnému zadržování a nucené indoktrinaci.

LGBTI lidé čelili rozsáhlé diskriminaci a stigmatizaci ve společnosti. Kvůli nedostatečným lékařským službám čelili také zneužívání ve formě „konverzní terapie“ a brali na sebe vážné riziko vyhledáváním neregulovaných a nevhodných léčebných procedur potvrzujících pohlaví.

Vláda pokračovala v zastrašování, obtěžování a stíhání obránců lidských práv a nezávislých nevládních organizací, včetně nájezdů na jejich domovy a kanceláře. Rodinní příslušníci obránců lidských práv byli podrobeni policejnímu dohledu, obtěžování, zadržování a omezování svobody pohybu.

Uprostřed obrovských neúspěchů v oblasti lidských práv dosáhla Čína určitého pokroku v jejím úsilí o ochranu životního prostředí, a to jak uzavřením a upgradem znečišťujících továren, tak přijetím nových omezení k řešení problému emisí. Podle údajů připravených organizací Greenpeace Southeast Asia a IQAir AirVisual již Peking nepatřil mezi 100 nejznečištěnějších měst na světě.

Soudní systém

V únoru prezident Xi Jinping zdůraznil, že právní systém by měl být pod absolutním vedením Čínské komunistické strany. Vynucování práva a soudní systém zůstaly z velké části pod kontrolou strany. Čína legalizovala svévolné a tajné zadržování, jako je „ rezidenční dohled na určeném místě“ a mimosoudní systém zadržování (liuzhi). Tyto postupy umožnily dlouhodobé zadržení v samovazbě (bez styku s okolím) a zvýšily riziko mučení a jiného špatného zacházení a nucených „přiznání“. Pouze od února do května, pracovní skupina OSN pro nucené nebo nedobrovolné zmizení hledala informace o 20 nových případech nucených zmizení v Číně . Nové nařízení, které bylo implementováno od února, zvýšilo pravomoci donucovacích a bezpečnostních agentur tím, že zprostito policisty právní odpovědnosti za jakoukoliv škodu, kterou by mohli během plnění jejich povinností způsobit na majetku nebo zájmech jednotlivců nebo organizací.

Svoboda projevu - internet

Vláda posílila svá omezení práv na svobodu projevu, sdružování a pokojného shromažďování. Úřady rigorózně cenzurovaly všechna média, od tištěných médií po online hry. S pomocí soukromých technologických a internetových společností úředníci zvládli používání rozpoznávání obličejů, systémů registrace skutečných jmen a velkých dat, aby lidé byli drženi pod nerozlišujícím hromadným sledováním a kontrolou. V červenci návrh nařízení o čínském systému sociálních úvěrů navrhl potrestat občany za šíření informací, které způsobují „porušení sociální morálky“ nebo způsobují „nepříznivé

sociální dopady“. V lednu čínští uživatelé hlásili, že jim bylo vyhrožováno, byli zadrženi nebo varováni za to, že jsou aktivní na Twitteru - platformě sociálních médií v zemi oficiálně zakázané. Čína také rozšířila svou kontrolu nad kybernetickým prostorem nad rámec „Velké brány firewall“ spuštěním výkonného škodlivého softwaru a útoků odmítnutí služeb proti zámořským serverům, považováním webových stránek a aplikací pro zasílání zpráv za problematické.

Svoboda náboženského vyznání a přesvědčení

Peking nadále "utahoval své sevření" křesťanů a muslimů, když se Čína prosadila se „sanitizací náboženství“, kterou premiér Li Keqiang znovu zdůraznil na březnovém Národním lidovém kongresu. Mnoho buddhistických a taoistických chrámů a soch, spolu s mešitami a kostely, bylo poškozeno nebo zničeno na pokyn vlády. Úřady věznily náboženské vůdce, kteří stranou nebyli uznáni z důvodu „ohrožování státní bezpečnosti“.

Autonomní oblast Xinjiang Uyghur

Zprávy o zadržování Ujgurů, Kazašů a dalších převážně muslimských etnických skupin pokračovaly v Sin-ťiang u i přes vládní tvrzení, že může nakonec postupně zastavovat údajná „střediska výcviku k povolání“, známá také jako „střediska transformace prostřednictvím vzdělávání“. Od počátku roku 2017, poté, co vláda Sin-ťiang ustanovila nařízení vynucující tzv. „De-extremifikaci“, bylo do těchto internačních táborů posláno odhadem až jeden milion Ujgurů, Kazašů a dalších lidí z etnických menšin. Mnoho náboženských osobností, intelektuálů a akademiků bylo zadrženo v Sin-ťiang, toliko za uplatnění jejich práv na svobodu náboženského vyznání a projevu. To zahrnuje Ilhama Tohtiho, ekonomu, spisovatele a profesora Ujgurů, který byl v roce 2014 odsouzen k doživotnímu vězení, a Tashpolat Teyip, bývalého prezidenta univerzity Sin-ťiang, který byl v roce 2017 odsouzen k trestu smrti, s dvouletým odkladem/ odročením; oba na základě obžalování ze „separatismu“.

V březnu vysoká komisařka OSN pro lidská práva uvedla, že její kancelář usilovala o angažování čínské vlády „za účelem úplného přístupu k provádění nezávislého hodnocení přetrvávajících zpráv poukazujících na rozsáhlé vzory vynucených zmizení a svévolných zadržení, zejména v Sin-ťiang“.

V červenci 25 zemí vydalo společné prohlášení o Sin-ťiang u v Radě OSN pro lidská práva. V září Amnesty International spolu se čtyřmi dalšími organizacemi pro lidská práva zveřejnila společný dopis generálnímu tajemníkovi OSN, naléhající na OSN zvýšit tlak na Čínu, aby ukončila hromadné zadržování v Sin-ťiang u.

V listopadu, New York Times a Mezinárodní konsorcium vyšetřovacích novinářů zveřejnily dvě sady uniklých dokumentů od neidentifikovaných čínských činitelů, podrobně popisujících zákrok v Sin-ťiang u a rámec pro zařízení, kde jsou stovky tisíc převážně muslimských etnických skupin podrobeny vymývání mozku a dalšímu špatnému zacházení. Popisy v těchto dokumentech odpovídaly svědectvím, které Amnesty International obdržela od bývalých zadržených a zámořských příbuzných těch poslaných do táborů nebo pohřešovaných v Sin-ťiang u. Dokumenty dále vyvrátily tvrzení čínské vlády, že tato zařízení byla toliko „zařízeními pro odborné vzdělávání“.

Práva lesbiček, homosexuálů, bisexuálů, transsexuálů a intersexuálů (LGBTI)

Lidé LGBTI nadále čelili diskriminaci doma, v práci, na školách a na veřejnosti. Úřady přijaly a tvrdily, že na konci procesu přezkumu země ve třetím cyklu všeobecného pravidelného přezkumu OSN v roce 2018, implementovaly všechna doporučení týkající se sexuální orientace, genderové identity a genderového vyjádření. Dvě doporučení požadovala zákaz diskriminace v legislativě, ale neexistuje zákon, který výslovně chrání LGBTI lidi před diskriminací.

Po loňském údajném pokusu o odstranění obsahu vztahujícího se k problémům homosexuálů, Weibo, jedna z největších platform sociálních médií, v dubnu odstranila obsah o lesbických tématech. Aktivisté se obávali, že by se zintenzivnila online cenzura obsahu souvisejícího s LGBTI.

Navzdory online kampani za právní uznání manželství osob stejného pohlaví Zang Tiewei, mluvčí Národní komise pro legislativní záležitosti Národního kongresu, uvedl, že revidovaný návrh občanského zákoníku uzná pouze manželství mezi mužem a ženou. Dvojícím stejného pohlaví v Číně byla kvůli jejich sexuální orientaci odepřena stejná práva na partnerství.

Transgender lidé byli zatříděni jako lidé s „duševní nemocí“ a chirurgické zákroky k potvrzení pohlaví vyžadovaly souhlas rodin. Další kritéria oprávnující k takovým chirurgickým zákrokům - například být nesezdán nebo mít čistý trestní rejstřík - vytvořila další překážky v přístupu k tomuto ošetření. Převládající diskriminace a stigma, omezující požadavky způsobilosti a nedostatek informací vedly k tomu, že transgenderové osoby hledaly neregulované a nebezpečné, pohlaví potvrzující léčby.

Transgender lidé řekli Amnesty International, že když poprvé začali brát hormony, nedostali od svých lékařů žádnou radu ani pokyny ohledně léčby k potvrzení pohlaví. Místo toho se dozvěděli o možnostech léčby od přátel a hledáním informací na internetu.

Transgender lidé, kteří měli naléhavou potřebu sladit své tělo s jejich genderovou identitou, řekli Amnesty International, že kvůli nedostatku dostupných a důvěryhodných zdravotních informací neměli na výběr, ale museli se uchýlit k nebezpečnému a riskantnímu černému trhu, aby získali hormonální medikaci. Někteří se dokonce pokusili o provedení operací na sobě, protože věřili, že přístup k pohlaví potvrzujícím léčebným procedurám v nemocnici není možný.

Amnesty International také obdržela zprávy o tom, že jednotlivci LGBTI jsou svými rodinami nuceni podstoupit „konverzní terapie“ tvrdící, že změni jejich sexuální orientaci, genderovou identitu a genderové vyjádření, v přesvědčení, že LGBTI je duševní porucha vyžadující léčbu. I přes významný rozsudek v roce 2014, který prohlásil, že homosexualita není nemoc a nevyžaduje žádné léčení, vláda neučinila žádné kroky, aby zakázala konverzní terapii.

Obránci lidských práv

Prostor pro obránce lidských práv (HRDs) svobodně vykonávat svou práci se nadále smršťoval. Úřady systematicky podrobovaly HRDs dohledu, obtěžování, zastrasování, zadržování a věznění. Mnoho aktivistů a HRDs bylo nadále stíháno za vágní a příliš široká obvinění, jako je „podvracení státní moci“, „podněcování k podvracení státní moci“ a „vychystávání hádek a vyvolávání potíží“. Mnoho z nich bylo drženo v „rezidenčním dohledu na určeném místě“ pro podezření z účasti na zločinech státní bezpečnosti. Tato forma zadržení umožnila policii zadržovat osoby podezřelé z takových zločinů až na šest měsíců na neznámém místě mimo formální systém zadržení, přičemž podezřelým byl odepřen přístup k právnímu poradci a rodinám.

Úřady udržovaly tvrdý zákrok proti nesouhlasu a nezávislým hlasům. Prominentní právník v oblasti lidských práv Gao Zhisheng, který zveřejnil memoár podrobně popisující jeho zkušenosti s nuceným zmizením, mučením a jiným špatným zacházením a nezákonným domácím vězením, byl v srpnu 2017 přinucen zmizet. Jeho místo pobytu není známo. V únoru byl pekingský právník pro lidská práva Yu Wensheng obviněn z „podněcování k podvracení státní moci“ a „ztěžování povinností státních úředníků“ poté, co dal do oběhu otevřený dopis vyzývající k pěti reformám čínské ústavy. Chen Jianfang, lidový obhájce občanských a politických práv, je od 20. března držen ve vazebním vězení. Dne 4. dubna byl aktivista Chen Bing odsouzen k trestu odnětí svobody na tři a půl roku poté, co byl spolu se třemi dalšími odsouzen za „vychystávání hádek a provokování problémů“ k upomenutí 27. výročí tvrdého zákroku na Tiananmen v roce 2016.

Úřady přistoupily k represáliím proti občanským novinářům a pracovníkům nevládních organizací informujícím o porušování lidských práv. Začátkem roku byli zadrželi Wei Zhili, Ke Changbing a Yang Zhengjun, editoři webových stránek o čínských pracovních právech v Guangzhou. Huang Qi, spoluzakladatel 64tianwang.com, webové stránky, která podává zprávy a dokumentuje protesty v Číně, byl 22. ledna tajně souzen za obvinění z „úniku státních tajemství“. Liu Feiyue, zakladatel webových stránek o lidských právech Civil Rights and Livelihood Watch, byl zadržen na konci roku 2016 a 29. ledna byl odsouzen k pěti letům vězení za „podněcování k podvracení státní moci“. Pracovníci nevládních organizací pro boj proti diskriminaci Cheng Yuan, Liu Yongze a Wu Gejianxiong byli od 22. července drženi ve vazebním vězení za podezření z „podvracení státní moci“.

Rodinní příslušníci obránců lidských práv byli také podrobeni policejnímu dohledu, obtěžování a omezování svobody pohybu. Li Wenzu, manželka uvězněného právníka v oblasti lidských práv Wang Quanzhang, uvedla, že dlouhou dobu měla potíže s hledáním místa k životu, protože policie vyhrožovala pronajímatelům, aby s ní nepodepisovali nájemní smlouvy. Jejich šestiletý syn Quanquan nemohl chodit do školy, protože policie ohrožovala správce škol.

HONG KONG

Zvláštní administrativní oblast Hongkong, Čínská lidová republika

Vedoucí vlády: Carrie Lam

Práva na svobodu pokojného shromažďování, projevu a sdružování se rychle zhoršovala, protože Hong-konské orgány stále více uznávaly vágní a vše obsahující definici národní bezpečnosti čínské pevniny. Čelíc masovým protestům, vláda nejprve pozastavila a poté v září formálně stáhla navrhovaný zákon o uprchlících a vzájemné právní pomoci v legislativním návrhu zákona o trestních věcech (návrh zákona o vydání), který by umožnil předání osob v Hongkongu na pevninskou Čínu. Soudy rozhodly o několika důležitých případech týkajících se práv LGBTI.

Svoboda pokojného shromažďování

Pokud by byl uzákoněn, návrh zákona o vydání by vystavil jednotlivce v Hongkongu soudnímu systému pevninské Číny, který má dobře zdokumentovaný záznam o porušování lidských práv.

Návrh zákona spustil sérii protestů počínaje dubnem, včetně tří masových pokojných protestů s odhadovaným počtem více než jeden milion, dva miliony a 1,7 milionu lidí pokojně pochodujících po ulicích dne 9. června, 16. června a 18. srpna.

Hongkongská policie reagovala na protesty zbytečným a nadměrným použitím síly. Amnesty International zdokumentovala policejní nebezpečné použití gumových střel a kulatých sedacích tašek; bití demonstrantů, kteří neodporovali; agresivní taktiky bránící novinářům na místě; a zneužití pepřového spreje a slzného plynu. 31. srpna začala policie rozmísťovat vodní děla smíchaná s dráždivými látkami a barvivu, které bez rozdílu značily jednotlivce pro pozdější identifikaci. V říjnu se vláda dovolávala zákona o koloniální éře, nařízení o mimořádných předpisech, aby při protestech zakázala úplné nebo částečné zakrytí obličeje.

Amnesty International také dokumentovala způsob metodu policie, používající bezohlednou a nerozváženou taktiku, a to i během zatčení při protestech a důkazy o mučení a jiném špatném zacházení ve vazbě.

Ačkoli vláda oznámila odvolání zákona o vydání dne 4. září, násilí eskalovalo, zatímco protestující nadále usilovali o další požadavky, včetně nezávislého a nestranného vyšetřování použití síly policií.

Vězni svědomí (politická vězni)

Vláda používala vágní obvinění ke stíhání a uvěznění aktivistů za jejich pokojné uplatňování práv na pokojné shromažďování a projev. V dubnu bylo devět vůdců pro-demokratických protestů Umbrella Movement odsouzeno za vágní obvinění související s „veřejným obtěžováním“. Profesor práva Benny Tai a profesor sociologie Chan Kin-man byli odsouzeni k 16 měsíčnímu vězení. Vůdce politické strany Raphael Wong a zákonodárce Shiu Ka-chun byli uvězněni na 8 měsíců. Prokurátoři citovali tiskové konference, mediální rozhovory a veřejná setkání, na nichž prodemokratictí vůdci diskutovali o jejich nenásilné kampani přímého jednání, jako klíčového důkazu k podpoře obvinění z protiprávního chování. V srpnu byl Benny Tai propuštěn na kauci, až do (v očekávání) odvolání.

Hospodářská, sociální a kulturní práva

V březnu byl aktivista práv na bydlení Yip Po-lam odsouzen na dvoutýdenní trest odnětí svobody za to, že v roce 2014 uspořádal stávkou v Zákonodárné radě proti projektu rozvoje nových severovýchodních nových území.

Aktivisté a zasažení vesničané celé roky protestovali proti hlavní infrastruktuře navržené vládou, vyvolávající obavy ohledně domnělé tajné dohody mezi vládou a developery a možnosti nuceného vystěhování místních vesničanů a poškození životního prostředí.

Práva lesbiček, homosexuálů, bisexuálů, transsexuálů a intersexuálů (LGBTI)

V červnu Konečný odvolací soud trval na tom, že omezení manželských zaměstnaneckých výhod a společné vyměření daně manželstvím opačného pohlaví se rovná diskriminaci sexuální orientace. Vrchní soud však zamítl nároky proti požadavku pro transgenderové lidi podstoupit operaci dříve, než jejich pohlaví je uznáno legálně, a pro manželství stejného pohlaví.